

SATURS

D. Patriks Millers. Priekšvārds 6

Autora piezīme un pateicības 10

I. DAĻA: Čuksts tavā sapnī 13

1. Parādās Artens un Pursaha **14**

2. J apakšzeme **28**

3. Brīnums **86**

4. Eksistences noslēpumi **113**

5. Ego plāns **140**

II. DAĻA: Pamošanās 183

6. Svētā Gara alternatīva **184**

7. Piedošanas likums **202**

8. Apgaismība **230**

9. Tuvās dzīves pieredze **243**

10. Slimo dziedināšana **263**

11. *Ļoti* īsi par laika vēsturi **276**

12. Skatoties ziņas **291**

13. Patiesa lūgšana un pārpilnība **301**

14. Labāks par seksu **309**

15. Skatoties nākotnē **319**

16. Piezīmes par mirušo augšamcelšanu **330**

17. Visuma pazušana **340**

Atsauču rādītājs 354

Ko recenzenti saka par Visuma pazušanu 356

***Mammai un tētīm
Mēs neesam šķirti***

Ir tādi, kas Dievu ir sasnieguši tieši, neņemot vērā pasaulīgos ierobežojumus un perfekti atceroties savu patieso identitāti.

Tos varētu saukt par skolotāju Skolotājiem, jo, lai arī tie vairs nav redzami, pie viņiem ir iespējams vērsties.

Un viņi parādīsies, kad un kur tas būs vajadzīgs. Tiem, kurus šādas parādīšanās nobiedētu, viņi sniedz padomus. Neviens nesauks viņus veltīgi. Tāpat kā nav neviena, par kuru viņi nezinātu.¹

- BRĪNUMU KURSS

1

Parādās Artens un Pursaha

---

*Komunikācija neaprobežojas ar nelielo
saziņas kanālu skaitu, ko atzīst pasaule.²*

1992. gada Ziemassvētku nedēļā es sapratu, ka jau aptuveni gadu mana dzīve un mans prāta stāvoklis pamazām uzlabojas. Iepriekšējos Ziemassvētkos man neklājās tik labi. Toreiz mani mocīja acīmredzamas dzīves raizes. Par spīti tam, ka biju pietiekami veiksmīgs profesionāls mūziķis, man nebija izdevies iekrāt naudu. Man bija grūtības manā jaunajā biržas māklera karjerā, un es biju iesaistījies tiesvedības procesā ar savu draugu un bijušo biznesa partneri, kurš, manuprāt, bija izturējies pret mani negodīgi. Tajā pašā laikā es vēl nebiju atguvies no bankrota procesa pirms četriem gadiem, kas bija nepacietības, neapdomīgu tēriņu un izgāzušos šķietami veiksmīgu investīciju rezultāts. Tolaik es to vēl nezināju, bet es biju nonācis karā ar sevi un biju zaudētāja lomā. Tāpat es toreiz nezināju, ka gandrīz visi cilvēki karo un zaudē, pat ja viņiem šķiet, ka uzvar.

Pēkšņi manī kaut kas ļoti mainījās. Trīspadsmit gadus es biju garīgos meklējumos, kuru laikā es iemācījos ļoti daudz, taču neveltīju laiku tam, lai pielietotu visu, ko apguvu, un tad pār mani nāca apjauta. “*Manai dzīvei ir jāmainās,*” es nodomāju. “*Ir jābūt kaut kam labākam.*”

Savam draugam, pret kuru biju uzsācis tiesvedību, es aizrakstīju, sakot, ka atsaucu savas prasības tiesā, lai atbrīvotos no konfliktiem, kas bija radušies manā dzīvē. Viņš man piezvanīja un pateicās, un

mēs sākām atjaunot mūsu draudzību. Galu galā, es uzzināju, ka tāds pats scenārijs dažādās formās bija noticis tūkstošiem reižu iepriekšējo desmitgažu laikā, kad konfliktējoši cilvēki nolika malā ieročus un pakļāvās augstākai gudrībai sevī pašos.

Tad es sāku censties praktizēt piedošanu un mīlestību, kā nu es to toreiz sapratu, parastās ikdienas situācijās. Es pat sasniedzu labus rezultātus un nonācu sarežģītās situācijās, it īpaši, kad kāds mani centās provocēt. Tomēr es jutu, ka dodos pareizajā virzienā. Šajā laika periodā es ar acu kaktiņiem sāku pamanīt gaismas uzplaiksnījumus, vai citreiz tā apmirdzēja konkrētus priekšmetus. Šie kristāldzidrie gaismas uzplaiksnījumi neaizklāja manu redzi pilnībā, bet koncentrējās konkrētās vietās. Es nesapratu, ko tas nozīmē, kamēr vēlāk man to neizskaidroja.

Šī gada laikā es regulāri lūdzos Jēzu, gudrības pravieti, kuru es apbrīnoju vairāk par jebkuru citu, lai viņš man palīdzētu. Es jutu neizprotamu saikni ar Jēzu, un savās lūgšanās es bieži viņam klāstīju, cik ļoti man gribētos atgriezties divus gadu tūkstošus senā pagātnē un kļūt par viņa sekotāju, lai patiešām uzzinātu, kā ir mācīties no viņa paša.

Tad 1992. gadā, Ziemassvētku nedēļā, kamēr es meditēju savā dzīvojamā istabā Menas štata laukos, ar mani notika kaut kas pavisam neparasts. Es biju pavisam viens, jo strādāju mājās un mana sieva Kārena regulāri brauca uz Levistonu. Mums nebija bērnu, tāpēc es varēju izbaudīt klusumu, ja neskaita periodisku mūsu suņa Nupijas ieriešanos. Kad mans prāts pamazām atgriezās no meditācijas, es atvēru acis un biju šokā, ieraugot, ka nebiju viens. Es pavēru muti, taču no tās nenāca ne skaņa, un blenzu uz vīrieti un sievieti, kas sēdēja man iepretim uz dīvāna, vērdamies manī ar patīkamiem smaidiem un gaišiem, caurbjūšiem skatieniem. Viņi nelikās bīstami; patiesībā viņi likās neparasti mierīgi, un mani tas iedrošināja. Pārdomājot šo notikumu, es brīnos, kāpēc man nebija izteiktu baiļu, jo šis pēc skata materiālās būtnes bija pēkšņi uzradušās no zila gaisa. Manu topošo draugu pirmā parādīšanās bija tik sirreāla, ka bailes pat nebija īsti atbilstošas.

Abi bija nedaudz vairāk kā trīsdesmit gadus veci un ļoti veselīgi. Viņu apģērbs bija stilīgs un mūsdienīgs. Viņi nepavisam neizskatījās pēc eņģeļiem, augstiem skolotājiem vai jebkurām citām dievišķām būtnēm, kādas es varētu iedomāties. No viņiem nenāca nekāda gaisma, un ap viņiem neblāzmoja aura. Ieraugot viņus kādā restorānā ēdam vakariņas, nevienam nenāktu prātā pievērst viņiem īpašu uzmanību. Tomēr es nevarēju neredzēt, ka viņi sēdēja uz mana dīvāna, un sapratu, ka vairāk skatījos uz skaisto sievieti nekā vīrieti. To pamanījusi, sieviete ierunājās pirmā.

PURSAHA: Sveiks, manu dārgo brāli. Es redzu, ka tu esi pārsteigts, tomēr ne gluži nobijies. Es esmu Pursaha, un šis ir tavs brālis Artens. Mēs tev parādāmies kā simboli, kuru vēsts tev palīdzēs atvieglot visuma pazušanu. Es saku, ka mēs esam simboli, jo *jebkas*, kas pieņem formu, ir simbolisks. Vienīgā patiesā realitāte ir Dievs jeb tīrais gars, kas Debesīs ir sinonīmi, un Dievs jeb tīrais gars nepieņem nekādu formu. Tāpēc Debesīs nepastāv sieviešu vai vīriešu dzimumi. Jebkura forma, ieskaitot tavu paša ķermeni, kas tev ir dots šajā viltus uztveres visumā, pēc definīcijas ir kā cita simbols. Tāda arī ir patiesā otrā baušļa nozīme: "Tev nebūs Dieva, sava Kunga, vārdu nelietīgi valkāt."[*]

**Mēs tev
parādāmies kā
simboli, kuru
vēsts tev palīdzēs
atvieglot visuma
pazušanu.**

Lielākā daļa Bībeles mācekļu vienmēr ir uzskatījuši šo bausli par noslēpumainu. Kāpēc gan Dievs nevēlētos, ka cilvēki veido Viņa tēlus? Mozus domāja, ka mērķis bija nepieļaut pagānisku elku pielūgšanu. Patiesā nozīme ir tāda, ka cilvēkiem nevajadzētu veidot Dieva tēlus, jo Dievs *nav* nekāds tēls. Šī ideja ir būtiska tam, par ko mēs tev stāstīsim turpmāk.

GĒRIJS: Vai tu varētu to atkārtot?

ARTENS: Mēs atkārtosim savu teikto pietiekami bieži, lai tu spētu saprast, Gērij, un viena no lietām, ko tu pamanīsi – mēs arvien vairāk un vairāk runāsim tavā valodas stilā. Faktiski mēs tev visu teiksim tieši un skarbi. Mēs domājam, ka esi pietiekami pieaudzis, lai tiktu ar to galā, un mēs neesam ieradušies tērēt laiku. Tu lūdzi Jēzum palīdzību. Viņš būtu priecīgs, ja varētu ierasties pats, taču šobrīd tas nav nepieciešams. Mēs esam viņa pārstāvji. Un lielākoties mēs Jēzu sauksim vienkārši par J. Viņš mums ir devis atļauju tā darīt, un mēs tev to izskaidrosim, kad būs pienācis īstais laiks. Tu gribēji zināt, kā bija mācīties no viņa pirms divtūkstoš gadiem. Mēs tur bijām un būsim priecīgi tev to pastāstīt, lai gan tu būsi pārsteigts, dzirdot, ka šodien ir vairāk priekšrocību būt par viņa mācekli nekā toreiz. Mēs tevi visu laiku izaicināsim tādā pašā veidā, kā J mūs toreiz izaicināja – gan pagātnē, gan nākotnē, kuru tu tā vēl šobrīd uztver. Mēs nebūsim pret tevi saudzīgi un nestāstīsim tikai to, ko vēlies dzirdēt. Ja vēlies, lai pret tevi izturas kā pret bērnu, vari doties uz atrakciju parku. Ja esi gatavs, ka pret tevi izturas kā pret pieaugušu cilvēku, kuram ir tiesības zināt, kāpēc visumā nekas nevar pastāvēt ilgstoši, tad ķersimies pie lietas. Mēs tev mācīsim gan par situācijas cēloņiem, gan par izeju no tās. Tātad, ko teiksi?